

Keleivis, Karaliauciuje
kas Utarniną išdūdamas,
kaštų, ant bile tokio Pusto
apšeliūtas, su Pušpinin-
geis ant Berrainio Metū
5 Egr.

Keleivis

iš

Apsakimū Skatimai i Ke-
leivi kaštų po 2 Egr. už
kožną, smulkeis kaštais
išdrukavotą Gilę. Gro-
matas reik ben atrahyti:
Border = Hoffgarten
№ 5.

Karaliauciaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

№ 24.

Karaliauciuje, 11. Junijū.

1872.

3. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

Evang. Luk. 15, 1—10. Grom. 1. Petr. 5, 6—11.

„Pašžemiūkit po šylingaje Diewo Ranka, kad jis jus išfelto sawo Gziesu!“ — Ney joks Daiktas žmogui, kaip rodoš, toks sunkūs n'iera, kaip Pašžeminimas, kadangi žmogaus Gzirdis iš Prigimties pilna Didytės, Pašiaukštiniū ir Stangumo yra, o tai jau iš pat to Gzieso, kaip Žaltys musū pirmiems Sen-
tėjams Rojuje tą Didytės Szalni i Gzirdi italbėjo: „Judu bušita lygu Diewui.“ I. Moiz. 3. Perik. Wiens wis nor didešnis, geresnis aukšresnis už kitą buti, wistab geriaus žinoti, geriaus išpažinti, mokėti, galėti ir kas tam lygu ogi ir pat i Pono Diewo Waldyma ir Dawadyjimą ne pašidūti, bet prieš tą stengtis. Kiek retais sawo Apšėminūše, Weikimūše, Prowijimūše daboj ant Pono Diewo Walės, bau jam tai ir pamegšt, arba ar tai jam prieš.

Tikt wieną Paweikšlą šiczion norim privesiti. Apšwedimas arba Išėjimas i Wencziawonyštę, tai prie žmogaus wisame jo Amžyje tikt wiens swarb-
jausiuju Dalykū, o tiekgi, ben tame Dalysse Aukš-
cziaujū klausia: Wiešpatie, ar tai tawo šventoji Wale? Parodyk man, Wiešpatie aiškies, ir išpažintinay, ar tai tikrais arba ar tai tikroji, kuri arba kurią tu man welyji? Ne taipo, bet daugiausieje apšweda pagal Aktū Wageidimą arba pagal Gzintū arba Luk-
staucziu Susirokawimus. Tai ne geray, bet reik žemintis po Wiešpaties šylingaje Ranka ir i jo Wale wijay pašidūti neša šanku, o galiausies ir didey šaudu ir prapūlinga paštoj prieš Aktiną spardytiš. Bet ypaczies tokio Pašdawimo i Wiešpaties Wale be At-
stangos be Murniejimo reikia, kad jis mums Sunke-
nybjū, Kryžiaus bey Wargū uššūnczia Beje mums Wale jey tai galima su Išminczia, su Diewo Daimė, Szwenybeje ir Teisybeje waitšcziojant iš Wargū iš-
siklyudyti, arba mums Wale ir melši: Dėwe, atimk nū manes tą Kpliką! Ale czia wis minau ir reik pridėti: „Tacziau ne mano, bet tawo Wale te nū-
šidūda.“

Jey tai darysim; jey wisus sawo Rupešcius ant to užmesim, kurs už mus rupina; jey aplinkuy einan-
cziojo rėkiancziojo ir gandinancziojo Linto, mus pra-
ryti iššiziojusiojo, Nieko n'atbošim, bet wienat prie sawo Wiešpaties glausimės, kurs mus pawadines ant amžiuosės Szlowės: tay matym kad jo Sumiš-
jimas rods dymnas, ale jis tą šloringay istėša.“ Jez. 28, 29.

Mes išwysim, kaip jis mus pilnay pritaisys, padriutis, pawirtis, gruntawos, ir mus kaip jis Jo-
zėpą, Domyog ir pati Pona Jezu wedes, sawo Gziesu išfels per Žemybę i išganingą Aukšnybę. Amen.

Popiežiaus Pašipriešijimai.

Popiezius Pyjus dewintasis wis jū ilgiaus jū
aštrians prieš Karalius ir Wiešpaczius sawo Bapty
ir Pašipriešijimą išrodyti bando. Jisai yra wisū
žemju Wiešpacziams apšafodynes, kad jisai ney joki
jū Pašuntinū ne prisileišes, kurs podraugies ir prie
Karalius Wiktor Dmanuelio, dabar Rymo Mieste
sawo Soštą turincziojo, atšustas buses. Neša Wiktor
Dmanuelis ešas su Nerenybe i jo Žemes išimerzes ir
Popieziui tases atemes, o todel kožnas Pašuntinys pas
Wiktor Dmanueli, o podraug ir pas ji pati atšustais,
ešas lyg Popiežiaus Apjuktiojis. Ogi pagal Popieziū
dabar ir jo Wyškupai bey Kunigai prieš swietiskaję
Wyriausybe daug Priešgynyštės išrodo, kaip antay ir
pruškame Mieste Kōln, šale Reino Upės šime
Gziese waroma.

Musū karališkoji Wyriausybe wisur prie Waiskū
už tai procemojas, kad taip katilikiskieje kaip ir ewan-
geliskieje Žalnierie prie Waisko šlowedami be reika-
lingojo dwaško Aprupinimo ne pašliktu. Todėley
prie wisu pruškiojo Waisko taip wiens wyriausyšis
katilikiskas kaip ir wiens wyriausyšis ewangeliškas
Wyškupas starytas. Katilikiskas wyriausyšis Žal-
nieriu Wyškupas Wardu Namšanowski ir tur
sawo Buwi Berlyne. Po šitu wyriausiuju Wyškupu
šlow daug katilikiskū žalnieriskū Kunigū. Wiš gal-

nierikštieji Kunigai tur tą Kaltybę, dvasiškūse Dalykūse sawo Wyškupams, ale wiršutiniūse Dalykūse sawo zalnierikštiesiems Kamandierams, Gendroliams bei Kamandantams klausyti. Szitas Kamandiers ne tur i dvasiškūsius, ale Wyškupas wēl ne tur ir i wiršutinius Dawadyjimus kistis. Taugi Kamandierui pareitis prie Zalnierū dawadyti tur, arba kada turinti Diowo Szlužba ar triumfa ar ilga laikyta tapri.

Minētame Mieste Kōln randas katiliskūsa Baznyczia, kurioje Katilikai zalnieriū jau per 20 Metū ant Diowo Szlužbōs gawo sufficeiti. O šita Baznyczia karaliskā budama, stow powisam po Kamandantu. Bet dabar Popiežynėj naujam Papsirikimo Wokslui prasidėjus ir Mieste Kōln kaip ir kitur keliems Kunigams dėl jū Nepasidawimo i šita naujiji Woksla iš sawo Urėdū ne teišū Budu atstatytiems ēsant, ano Miesto Kamandantas šitiems senkatiliskūsiems Kunigams pawelyjo, kad jie gali anoj zalnierikšty katiliskūsoj Baznyczioj sawo paprastu katiliskūsu Budu tam Gziese, kad zalnierikštoji Diowo Szlužba czion ne laikoma sawo Mišias laikyti. Toktai tiem žmonėms, kurie ten susirinkę Popiežiniū bey jo Larnams wišay ne pamėgo, kad prie senosės Wierōs pasilikantieji Kunigai anoj Baznyczioj prieš Wietrą, ant jū pakilusiąje, lyg fokū Užušmi rado. Taugi berliniškis wyriausyšis Wyškupas Namšanowski prisake katiliskūsamjam Zalnieriū Kunigui Lynemann Mieste Kōln, kad jis ne turis anoj Zalnieriū Baznyczioj su katiliskūsaieis Zalnieriū Diowo Szlužmą laikyti, kol ir Senkatilikams, pawelyta busent, šitą Baznyczią taipojau wartoti, bet Kunigs Lynemann turis tam šitą pritincauzią Baznyczią Mieste Kōln susijėškoti.

Toktai Kunigs Lynemann papasakojo sawo Kamandantui. Met tasai prikake Kunigui kad jis turis be Prieštarašimo toj Baznyczioj, o ne kitoj šwentoj Dienoj sawo Mišias laikyti, šėip jis busēs dėl sawo Nepaklusnumo prieš sawo Wyresniji išrodytaji korawotas. Toktai nuraše Kunigs Lynemanns sawo Wyškupui Namšanowskiui i Berlyna, o tas, pirma Rymo Mieste prie Popiežiaus per Telegrafą pasiklausęs, valtepe Kunigui Lynemannui, kad jis minau sawo Wyškupui ant Žodzio turis klausyti. Šey jis Kamandantui klausydams anoj Baznyczioj, kol toji podraugiey Senkatilikū wartojama, Mišias laikyti bandyšēs, tay jis busēs nū sawo Urėdo nušatytas. Taugi šitas biednasis Kunigs dabar n'imanydams ney tą daryti nuėjēs pas Kamandantą dėl to Dalyko pasigode, o tasai apie šitą Susipainiawimą Berlyne Ministririjai žinią dawē. Bet Ministerija toki Nepaklusnumą ir Nedawada prie Zalnieriū patešti negalėdama Wyškupui Namšanowskiui apsašydino: Kadangi jis budams, zalnierikštas Urėdininkas, tacziau prieš zal-

nierikščius Dawabus pašpriešyšas, o ir Kunigą Lynemann ant Priešgynyšės prieš Kamandantą wertēs, tay dabar ant jo busenti Prowa laikyta, o tam Tarpe, iki kol šita Prowa busenti ant Galo išėjusi Wyškupas turis kaip nušatytas buti ir i zalnierikšty baznyriškūsius Dalykus toliaus ne kistis.

Taugi matom, kad musū aukštoji Waldzia Priešgynyšę katiliskūsoj Kunigū jau ne norinti ilgiaus pakelti, ir prieš tokias Prašmatnyšes Aštrumą išrodyti. Matyšin, ar katiliskūsoji Baznyczia dar ilgay bandys Žemės Wyriausybę po sawo Paklusnumu pawersti.

Wokietijōs šendieniškoji Wienybe

n'iera kaip Daireikiū Ciecoryte iš wiršutinio Sulipinimo daugeropū Žemjū bey Giminiū atsidusi, bet ji pastojo iš širdingo Sutarimo wišū wokiskūjū Waldonū ir jū Padūnū su Prusijsē bey jōs Karalumi tūczies, kaip jįšay priwerstas buwo, i Karą prieš Francuzus ištriankti. Toks Sutarimas bey ana Wienybe taipjau šwiesey ir atwiray dar iššiliudyjo, kaip Wokietijōs Karalici bey Firštai be jokios Prywaridōs, be jokio Ginczio musū mielaji senaji Karalū saw Ciecorumi pasišyre ir taipo Apsargai prusiškojo Grelio pasidawē. Wiršutinis Klejū Aprepimas niekā ne laiko, bet senosios Plišis weik wēl pasirodo; o ir wiša Wokietijē umay wēl iširtu, kad jōs Wienybe ne taip daug Milijonū Szirdžiose gruntawota butu. — Paagal padarytaji naujaji Dawadą Ciecorus Waldzią tur ant Zalnieriū Waiskū wišōs Wokietijōs, ogi dabar ana pradėroji Wienybe todel dar mirtesne pastojo, kadangi wiši Karewjei, taip šiaurinėj kaip ir pėtinėj Wokietijoj, ant Paklusnumo prieš musū Karalū = Ciecoriu prisikintu tape. — Kaip jau šakyta, tikroji Wienybe rods gily Szirdžiose gwynena, ale kartais, o ypaczyy zalnierikšūse Dawadūse, Reikals yra, ir ant wiršutiniū Daiktū daboti. Prie tokios zalnierikštos wiršutiniōs Wienybes priklausō wienokie Kubai bey Ginklai, wienokie Kamandōs Žodzies, einant wiens lygus Žinksnis, apšistoiant wiens Stapterezims, lygas Paklusnumas, lygi Alga, lygi Prowa. Bet musū Karalus = Ciecorus, Wiešpatimi ir ant Pietwokietijōs Waiskaus pastojes, apšiliudyti gawo, kad anie Zalnieriū, norint ir šėip wifrus. Wyrai budami, kaip jie toktai jut pastūjam Kare saw ant Garbēs išrode yra, ne pagal geresnyjē prusiškūjū Budą waldomi ir afficeruojami, o todel ir ne kaip reiktiant kariskai Reikmenei prigatawnyjami ēq. Todel musū Žemės Tėwas, apie tokius Dawabus labay aukštą Šmanymą turėdams, teletą Gendrolū bey kitū aukštū ir žemesjū Ofšicierū ogi ir Pulkā Unterofšicierū i Pietwokietijē nusunteš yra, jeib tie

wisur prusišką Budą bey Dawadą itaisytu; taygi jeib ir reikalingoji wiršutine Wiennybę wisur regijama butu. Tōs Priežasties deley ir iš ten Officierū bey Unter-officierū ant Įšimokinimo prie mūsų Regimentū pareiti turejo. Taip susimaišo pietwofietinei Žalnieriui su žiaurwofietineis, su prusiškais; wienaiw rėdyti, wienciw waldyti, jie pratinas tarp sawes, Broleis ir wiendōs Žemēs, tōs pacziōs Tėwipšēs, Waisais laikytis. O todel mes ši Įtaisyimą per didey naudingą bey reikalingą laikyti turėsim. Te grėžia Francuzai iš Keršto sawo Ili, te taisy ir te kusina jie sawo Pulkus ant Atšiferšyimo Dienōs: ne lengwey francucifkaiš Žalnierus i wierną, geray išmokytą prusiški pawirti gal; o jeygu tikt mieloji, ši gražoji Wofietijos Wiennybe išliktu; tay mums ne reikēs bijotis.

Ale toki Daršą mūsų i Pietwofietiję nusūstiejie Gendrolei bey Officierai ten randa ir kofę Proce, Wiską pertaisyti norėdami, jie pridėti, ogi ir ant mažiausjū Daiktū, kurius mes raši per Nieką išrandam, dabotingay užweizdėti tur, apie tai Keleimis sawo Skaitytojams tikt wieną Paweisklą papasakoti nor.

Wirtembergio Karalystėj tany dabar tryliktais Wofietijos Armėkurs itaisytas. Mūsų Brolei andōs Žemės, iš Senowēs, o ir dabar wis dar Szwabai wadinamiejie, wiernay žale mūsų Žalnierū prieš Francuzus karawo. Geriausaji Liudyimą mūsų Kronprincas ir ant jų ištare. Bet dabar jie sawo senowiskąję lengwesnęję Šreblinę Kepurikę, su Wlunkšnū Plošteliu išgrožintąję, šalin padėti ir sunkesniji prusiškaji Šma užsimanti tur. Tas žiems labay nesmagu Galwōs Apdangalu pašrodo ir Tulaji susiraukusi padaro. Ale Niekš ne gelb, jie tomi tur pavorsti; o prusiškiejie Gendrolei, ten wiešentiejie, patys Šma dėwėdami gerą Paweisklą parodo. Tarp Gendroliu, i andōs Žemēs wyriausaji Miestą Sztuttgart nujustūjū, ypacziy wiens yra, apie kuri daug kalboma. Szis Žilgalwis, von Myrus wadinams, nūg Galwōs Wiršaus iki Kojū Padū patš tikras Žalnierus ir jau kožnam Žmogui Sztuttgartij pažystams ēsas. Del jo Atštrumo žalnieriškam Dawade pagal prusiškaji Budą jis Daugiemš, kaip lengwey suprantoma, powisam ne patink, Kiti myl, senaji Myru, kadangi jis sawo Pertaisyimo Darbe wisur gerą Paweisklą parodo, ir kad jam pacziam, norint ir jau pasenusiam esant, ne pasunksta išpildyti, ką jis nu Kitū prašo. Kursai Officierš arba Žalnierus linksmay sawo Kaltybe atliekt, tą myl senasis Myrus, ale Bedą tam, kursai Nepaflusnumu jam priešais statos. Wisur, kur tikt Žalnieriui susirenka, ar prie Afficiecravimo ant Lauko, ar prie Arklū Szėrimo, Gzytyjimo bey Pabalnawimo Staldūje, ar prie Walgio Swetlyczioje, woš tikt apšisukus, tay jau ir senasis Gendrolus czia.

Wienoj Dienoj Gendrolus prie afficeruojancziōs Szwadrunōs prižengēs praše Rittmeisteri, kad jis jam ant wieno Klausymo atšlieptu. Ale šis pilus Apmaudo budams nieko n'atsake. Gendrolus Walaudeļ pašiliaukēs kreipēs su sawo Klausymu prie Karundōs Nešiejo, kursai, kaip pūlas, atšliepti mofėjo. „Labay gražien“, šake senasis Pons, „bet miliaus man butu buwus, kad aš toki Atšliepimą nu paties Rittmeisterio bucziau gawēs; o kadangi aš tą ne gawau, tay jis manę tūmi pakajingu te padaryš, dabar sawo Atšidėkawojimo prašydams.“ O nepaflusnušis Pons Rittmeisteris pagal atštruji prusiškaji Dawadą tape paleistas.

Kitą Kartą pribuwo senasis šis Gendrolus kaip Officierai Staldūje sawo Wyrams Pabalnawime Pamočinimą dūti turėjis. Ale tas Darbs powisam ne klojos ir n'ėjo nu Rankōs. Tay jam atšidawe, buš Officierai, kuriems jų Buržai Arklus pabalnoja, ir patys tam Dalys ne susimana ēsa. Su Paskanomis tare jis žiems: „Ar Ponai Officierai ne norėtu tay geri buti ir patys parodyti, ką jie mok?“ Szie pakluse tūjaus pradėjo Gendrolio Norą išpildyti, ale ir jų Darbs n'ėjo sperey nu Rankōs. „Mieli Ponai“, šake dabar senasis Myrus, „ne padymikit man, kad aš Jums sakau: kožnas Kaitelis tur išmanyti, sawo Arkli dawaduey patš pašalnoti.“ Ogi dabar pradėjo prajilešis Karewis Officierams bey jų Wyrams parodyti, kaip pagal tikraji prusiškaji Dawadą reikiant Pabalnawimui nušidūti. Kožnas Rankū Briedėjimas nušidawe po triumpo Kamandōs Žodžio bey pagal Numeri; „wiens! du! trys!“ ir toliaus škaitydams, pabalnawo senasis Gendrolus triumparam Gziese czielą Duca Arklū.

Po Afficerawimo ant Pleciaus nu Arklū nusėdušioji Szwadruna wieną Syki tape perweizdėtą. Senasis prusiškasis Gendrolus ir czia! Woš Afis ant pirmošōs Gilēs užmetes, jis bardams tare Rittmeisterui: „Satyktu man, fodel penktasis Wyrs nu dešiniojo Šlygelio tikt wieua Petnešą (Drogbantą) prie sawo Kelniū te tur?“ Įšigandėšis Rittmeisteris apie tą Daiktą, kuri jis jut ney matyti ne galėjo, n'išmane, ką sakyti. Ale Gendrolus, prie to paminėtojo Wyro prižengēs, atšnypkiawo jam Mandėrą bey Lypki, o įtai, iš Tiejōs, tikt wiena Petneša tebe ēsanti. Dabar jis prie Officierū nusikreipēs jųjus tay pamokino: Zurėkit atšlay ant to, kaip Žalnieriui Kelnēs prištow, tay Jus tūjaus žinosit, ar jis Petnešas Dawade laiko.“

Wienoj Dienoj susitiko šis Gendrolus ant Miesto Ulyczids su nekuriu Leitmonu. Jaunasis Ponus per ilgus, furaitytus ir kwepjancziu Alėjumi iteptus Plaufus be turis. Gendrolus ji išalbindams klause: „Ar Jus ne galit man pasakyti, kur šiczion arcziaušis Frizers

gyvėna? (tai esti toks žmogus, kuris iš Plaukū Ap-
firpimo savo Nemestą pasidaro).“ „Ak miel, su Džiaug-
smu“, atsakė Leimons, aplink ši kampaėjus, auram
Bute wiens gyvėna.“ „Tay bufit taip geri“, prisakė
senasis Myrus, „tūjauš ten nuėjus. Plaukus dawa-
dingay apfirpinti.“ O Pons Leimons savo mošy-
tases Garbanas turejo apierawoti.

Toks bey tam lygus Darbas mūsų prusiškiems
Pertaisytojams daug Wietoje Pietwotietijoj randas.
Ale Skaitrytojis bene sakys, kad toks Suwaržymas,
o ypaczies del anū menkųjų Daiktū, per aštras esąs.
„Argi Szirdys pietwotietijų mūsų Broliū tūmi ne
taps nu mūsų attriauktos? Ar ne prie mūsų Zal-
nierū taipjau per aštres ant tokiū mažū Niekmetiū
dabojama? Kad tikt Zalnierus savo Zemės Tėwui
bey savo Bryšegai wiernas pasliet; kad jis tikt Ap-
siėj-me su savo Ginlais geray išmanys yra, tay ant
tokiū wiršutiniū, tikt ant Parotōs te geliojancziū Daiktū
ne reiktu per labay žureti.“ Taip mistryja ir kalba
Tulasis, kuris apie wią zalnieriskaji Dawadą bey
Waldimą ney jokio gruntuo Išmanymo ne tur.
Daug Patyrimo turintieji Zalnierū Wyresnieji taip
sako: Karo, Gziese, ypaczies i Rusi emant, ant tokiū-
kaip sakant-mazųjų Daiktū ir n'iera taip ašres už-
dabojama, kaip Pasajaus Gziese. Ale kad Zalnierus
Gzieso gana tur, tay jis irgi ney wieng Knypki ne
tur palikti, puikies ne nusweites; wisūse ir menkiaus-
jūse Daiktūse Reikals yra, ji ant Pasujnumo bey Da-
wadningumo papratinti. Dūf jam Wales ir ne baušf
ji del mažojo Klaudo, tay beweit jis pats ir jo
Daiktai bjaurey aptieriti pasirodys. O toks Zalnierus
iš Wiršiaus pasirodo, toks jis yra ir iš Widaus. Su
Armija, sudribusiū, apšiterišiū, ne pastumamū, klau-
syti ne mokancziū Wriū sustatyta, prieš Francuzus
triaukti, butu noprosnas Prasimaymas. Ne padwyškim
todėl senomjam Myru ney kitiems Gendroliams, kad jie,
wią Wotietijōs Waislą prusiškam lygu ir ney iš
wieng Kwarmo lieta padaryti norėdami, taip wirtay
Išpildymą ir menkiausių Daiktū prašo. Nes juk
šicziōn geloja tas žodis: „Kas ne wiernas yra ma-
žiausame Daikte, tas ir didžiame ne wiernas!“ †

Wisofia Žinia.

— Paryžiskės Ceitungos pradeda kalbėti, kad
dabar ant Francuziškųjų Gendrolių, kurie kare Festungas
Musiškiams padawę, Suda be laikant, jau ir pats
Cecorius Napoleons bušes i Prową trauktas. Ale
kas žin, bau tasai, ant Tarmyno pajeliūtas budams,

ir apšimtu, iš Englanto ant Afiliepimo prieš Kalti-
nimus i Weralję arba Paryžą atkeliauti.

— Iš Rusijōs kaip ir iš mūsų Zemės daug
Galwijū bey Kiauliū superkama ir i Englantą gabe-
nama. Todėl Miesą prie mūsų didey brangyn eit.

— Paryžo Mieste wis dar Prowa prieš Maiti-
tinikus iš pernyškicziōjo Maitio laikoma ir wis kas
Dien mes patiri gaunam kad weif wiens, weif fits
arba ir weif du, trys, o ir daugiaus tujū nušanjami.
Szirdis fratos tokios Bjaurybės.

— Iš Gumbinēs pareit Žinia kad prie rusi-
škojo Raman'iškiū Kiemo Susimušimas tarp rusiškųjų
Zalnierū bey Kuntrabandininkū, nusidawęs, kuriame
wiens prusiškas žmogus i Szilo-Karziandōs Kreizo
per rusišką Kulšą Smeri radeš. Jau geriaus butu,
kad Prusū žmones, užiūt waišnay kuntrabantierawę,
weikiaus wiczlybą Darbą i Rankas emėšimaitintus.

Preke Karaliauczije 8. Juniju.

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwieciei 90—
100 Sgr. Rugiei 50—56 Sgr. Wietiei, did., 44—48 Sgr.
Miešiei, mal., 42—43 Sgr. Awijos 26—32 Sgr. Žir-
niei, rain., 75—85 Sgr. Žirniei, balt., 60—68 Sgr. Ro-
pupes 22—28 Sgr. Szienis 25—28 Sgr. už Cent.
Snaudai 10½—15 Sgr. Swiestas 8—11 Sgr. uš Swara.
Kiaušiei 5½—6½ Sgr. Mandelis. Dabofit! Jawū Prefia
dabar wis pagal naujisi Szepeli pridūdama!

A p s a f y m a i.

J. W. Schäfer Tilžeje,
Wotiecziū Ulyczioje Num. 14,
pakarney Žinig dūda, kad jo
didyjis Kromas
audziamųjų Medwilniū,
audziamųjų Wilnū,
mašyniniū Werpaliū
nū hendien prasdoedant už Fabrikū Prefias pardū-
damas.
J. W. Schäfer, Tilžeje,
Wotiecziū Ulyczioje Num. 14, powisam ties
Wchteriu.

U p s a f y m a s.

Garbingamjam Publitiū aš pakarney Upsafau,
kad aš su še Diena, norint wisū Taworū Prefia didey
austynėjū, savo Žopostą pama:inti norėdams wisus
Taworus Prefioj didey žemyn states esu.
Rusnėj bey Kaufēnūse, 1 Juniju 1872.
G. F. Rosenfeldt.